அலகு – 4

உயிரீற்றுப் புணரியல்

எழுத்தியல் பாகுபடுத்திய எழுத்திலக்கணப் பிரிவுகள் பன்னிரண்டு. அவற்றுள் இறுதியாக இடம் பெறுவது „புணர்ச்சி‟ என்பதாகும். இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது எழுத்துக்களில் நடைபெறும் மாற்றங்கள் புணர்ச்சி இலக்கணமாக அமைகிறது. முதல் சொல்லான நிலைமொழி இறுதி எழுத்தும் இரண்டாம் சொல்லான வருமொழியின் முதல் எழுத்தும் புணர்ச்சி இலக்கணத்துக்கு உரியவை. அவ்விரண்டும் சேரும் போது எழுத்து அடிப்படையிலும் சொல் அடிப்படையிலும் பொருள் அடிப்படையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். அவற்றை நன்னூலார் மூன்று இயல்களில் விளக்கியுள்ளார். சொற்களின் எழுத்துக்கள் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் எனும் மூவகை விகாரமாகவோ அல்லது இயல்பாகவோ அமைவதை புணர்ச்சி இலக்கணம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

புணர்ச்சி

1.இயல்புப் புணர்ச்சி 2.விகாரப் புணர்ச்சி

புணர்ச்சி நிலைகள்

1.தோன்றல் 2.திரிதல் 3.கெடுதல்

இவ்வகைப் புணர்ச்சி அனைத்தும் வேற்றுமைப் பொருளுக்கேற்பவும் வேற்றுமை அல்லாத அல்வழிப் பொருளுக்கேற்பவும் இரு நிலைகளில் அமையும். இதனால் இதனை பொருட்புணர்ச்சி என்பர்,

பொருட்புணர்ச்சி

வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, **அல்வழிப் புணர்ச்சி**

எனும் அட்டவணை வாயிலாக இதனை அறியலாம். இத்தகைய புணர்ச்சியின் இலக்கணத்தை நன்னூலார்

1. **உயிரீற்றுப் புணரியல்**
2. **மெய்யீற்றுப் புணரியல்**
3. **உருபு புணரியல்**

என மூன்றாகப் பிரித்து விவரிக்கின்றார். இவற்றை அறிவதன் வாயிலாக புணர்ச்சி இலக்கணம் பற்றிய தெளிவினை பெறலாம்.

உயிரீற்றுப் புணரியல்

உயிரெழத்துக்களை இறுதியில் பெற்ற நிலைமொழிகளுடன் உயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் முதலில் பெற்ற வருமொழிகள் புணரும் நிகழ்வினை விவரிக்கும் இயலே உயிரீற்றுப் புணரியல் ஆகும்.

புணர்ச்சியின் பொது இலக்கணம்

மெய்யெழுத்துக்களையும் உயிரெழுத்துக்களையும் முதலிலும் இறுதியிலும் உடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இருவகைச் சொற்களும் தன்னொடு தானும் தன்னொடு பிறவுமாக

வேற்றுமைப் பொருள் அல்லது அல்வழிப் பொருளில் சேரும். ஆவ்வாறு சேரும்பொழுது நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்பாகவோ விகாரமாகவோ சேர்வது புணர்ச்சி எனப்படும்.

புணர்ச்சி = புணர்ப்பு = சேர்க்கை = இயைபு = சந்தி எனும் பல பொருளில் இது அமைகிறது.

எழுத்துப் புணர்ச்சி

நிலைமொழி ஈறு வருமொழி முதல் என்னும் அடிப்படையில் நான்கு வகைப் புணர்ச்சி அமைந்துள்ளன. இப்புணர்ச்சியினை எழுத்துப் புணர்ச்சி என்பர்.

1. உயிர் முன் உயிர் - அணி + ஆடை, கலை + அழகு
2. உயிர் முன் மெய் - தனி + வீடு, காலை + சிறப்பு
3. மெய் முன் உயிர் - என் + உயிர், மனம் + அலையும்
4. மெய் முன் மெய் - என் + வீடு, மனம் + பெரியது

பதப் புணர்ச்சி (சொல்)

பகுபதம் என்பது பிரிக்கக் கூடிய சொல், பகாப்பதம் என்பது பிரிக்க முடியாத சொல். இவ்விரு சொல் நிலைகளின் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு நான்காகும்.

1. பகுபதத்துடன் பகுபதம் புணர்தல் - அவன் + வந்தான், அறிஞன் + முகம்
2. பகுபதத்துடன் பகாப்பதம் புணர்தல் - அவன் + கண், அறிஞன் + முகம்
3. பகாப்பத்துடன் பகுபதம் புணர்தல் - கண் + விழித்தான், பொன் +நல்லது
4. பகாப்பதத்துடன் பகாப்பதம் புணர்தல் - என் + கண், பொன் + அணி

மேற்கண்ட நான்கனுள் 1,4 தன்னொடு தான் புணர்தல். 2, 3 தன்னோடு மறந்து புணர்தல் பண்பில் அமைந்துள்ளன.

பொருள் புணர்ச்சி

தமிழில் ஒரு தொடர் தரும் பொருளின் அடிப்படையில் வேற்றுமைத் தொடர், அல்வழித் தொடர் என்னும் இரு நிலைகள் உள்ளன. இத்தன்மைகளின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி இரு வகைப்படும்.

1. அல்வழிப் புணர்ச்சி – (எ.கா) மரம் + காய்ந்தது
2. வேற்றுமைப் புணர்ச்சி – (எ.கா) மரம் + பெட்டி

இயல்பு விகாரப் புணர்ச்சி

புணர்ச்சியினால் சொற்கள் அடையும் மாற்றம் நிலையை ஒட்டிப் புணர்ச்சி இருவகைப்படும்.

1. இயல்பு புணர்ச்சி - (எ.கா) நிலா + தோன்றியது - நிலா தோன்றியது
2. விகாரப் புணர்ச்சி – (எ.கா) நிலா + தோற்றம் - நிலாத்தோற்றம்

மெய்உயிர் முதல்ஈறு ஆம்இரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்

இயல்பொடு விகாரத்து இயைவது புணர்ப்பே (நன் : 151)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பொருட் புணர்ச்சி

பொருட்புணர்ச்சி இரு வகைப்படும். அவை, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, அல்வழிப் புணர்ச்சி என்பனவாகும். அவற்றை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், எனும் இரண்டு முதல் ஏழு ஈறாக உள்ள ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபுகளும், நிலைமொழிக்கும், வருமொழிக்கும் இடையில் மறைந்தோ வெளிப்படையாகவோ நிற்குமாறு சொற்கள் புணர்தல் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி எனப்படும். இதனை மூன்று நிலைகளில் நோக்கலாம்.

1.வேற்றுமைத்தொகை (உருபு மறைந்து வருவது

2.வேற்றுமை

3.வேற்றுமை விரி (உருபு வெளிப்படையாக விரிந்து வருவது

எ.கா

கனி தின்றான் (ஐ) கனியைத் தின்றான்

கல் எறிந்தான் (ஆல்) கல்லால் எறிந்தான்

இராமன் தம்பி (கு) இராமனுக்குத் தம்பி

மலைவீழ் அருவி (இன்) மலையின் வீழ் அருவி

இலைநுனி (அது) இலையினது நுனி

ஊர்வந்தான் (கண்) ஊரின்கண் வந்தான்

அல்வழிப் புணர்ச்சி

வினைத்தொகைத் தொடர், பண்புத்தொகைத் தொடர், உவமைத்தொகைத் தொடர், உம்மைத்தொகைத் தொடர், அன்மொழித்தொகைத் தொடர், எழுவாய்த்தொகைத் தொடர், விளித்தொகைத் தொடர், பெயரெச்சத் தொடர், வினையச்சத் தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர், இடைச்சொல் தொடர், உரிச்சொல் தொடர். அடுக்குத் தொடர் ஆகிய 14 தொடர்களிலும் சொற்கள் புணர்தல் அல்வழிப் புணர்ச்சி எனப்படும். அல்வழிப்புணர்ச்சி என்பது வேற்றுமையல்லாத வழிப்புணர்ச்சி ஆகும்.

எ.கா

1. வினைத்தொகைத் தொடர் - கொல்யானை, அலைகடல்
2. பண்புத்தொகைத் தொடர் - செந்தாமரை, பனைமரம்
3. உவமைத்தொகைத் தொடர் - கயல்விழி, குவளைக்கண்
4. உம்மைத்தொகைத் தொடர் - இராம இலக்குவன், மரஞ்செடி
5. அன்மொழித்தொகைத் தொடர் - உயிர்மெய். பூங்குழல்
6. எழுவாய்த்தொகைத் தொடர் - கண்ணன் வந்தான், தமிழரசி படித்தாள்
7. விளித் தொடர் - கண்ணா வா, அம்மா நில்
8. பெயரெச்சத் தொடர் - கண்ட காட்சி, நல்ல பாடம்

9. வினையச்சத் தொடர் - வந்து போனான், மெல்ல பேசு

10. தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடா ் - சென்றான் தம்பி, வந்தாள் தங்கை

11. குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர் - பெரிது புவனம், உளது பணம்

12. இடைச்சொல் தொடர் - மற்றொன்று, அய்யோ பாம்பு

13. உரிச்சொல் தொடர் - சால நன்று, உறுபசி

14. அடுக்குத் தொடர் - ஓடு ஓடு, பரி பரி

வேற்றுப் பொருளின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி அல்வழி, வேற்றுமை என்று பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

வேற்றுமை ஐம்முதல் ஆறுஆம் அல்வழி
தொழில்பண்பு உவமை உம்மை அன்மொழி
எழுவாய் விளிஈர் எச்சம்முற்று இடைஉரி
தழுவு தொடர்அடுக்கு என ஈ ரேழே (நன் : 152)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

இயல்புப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியும் வருமொழியும் மாற்றங்கள் ஏதும் இன்றி இயல்பாகப் புணர்வது இயல்புப் புணர்ச்சி எனப்படும். இது சொற்கள் எவ்வகை விகாரங்களையும் அடையாமல் புணர்வதாகும்.

எ.கா - புகழ் + மாலை = புகழ்மாலை, பூ + மாலை = பூமாலை

விகாரம் அனைத்தும் மேவது இயல்பே (நன் : 153)

என்னும் நூற்பா இதனை உணர்த்தும்.

விகாரப் புணர்ச்சி

எழுத்து அல்லது சாரியை தோன்றல், ஓர் எழுத்து மற்றோர் எழுத்தாக திரிதல் (மாறுதல்), சொற்களிலுள்ள எழுத்து கெடுதல் எனும் மூவகை மாற்றங்களுடன் அமையும் புணர்ச்சி விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். இம் மூன்று விகாரங்களும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல், இடை,கடை எனும் மூவிடத்திலும் வரும்.

எ.கா -

பூ + கோதை = பூங்கோதை = தோன்றல் (புதியதாக ஓர் எழுத்து தோன்றியது)

மணி + ஒளி = மணி + (ய் + இன்) + ஒளி = மணியிணொளி
(எழுத்தும் சாரியையும் தோன்றுதல்)

வண்டு + சிறகு = வண்டு + (இன் + சிறகு) = வண்டின் சிறகு (சாரியை தோன்றுதல்)

மரம் + கொத்தி = மரங்கொத்தி – திரிதல் (ம்>ங் - எனத் திரிந்தது)

நிலம் + மகள் = நிலமகள் - கெடுதல் (நிலம் என்பதில் ,,ம்'' கெட்டது)

ஆறு + பத்து = அறுபது - நிலைமொழி முதல் திரிந்து, வருமொழி இடைகெட்டது.

அல் + திணை = அ.்.றிணை – நிலைமொழி இறுதியும் வருமொழி முதலும் திரிந்தன.

ஒன்பது + நூறு = தொள்ளாயிரம் -நிலைமொழி வருமொழிகள் மூவிடத்தும் விகாரமடைந்தன.

தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்றும் மொழி மூவிடத்தும் ஆகும் (நன் : 154)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

செய்யுள் விகாரம்

செய்யுளில் யாப்பிலக்கணம் பிழைஏற்படாமல் காத்தற் பொருட்டு சொற்களில் வேண்டிய இடத்து விகாரத்தைப் புலவர்கள் செய்தல் செய்யுள் விகாரம் ஆகும். ஆறு வகையான விகாரங்கள் (மாற்றங்கள்) நிகழ்வது உண்டு. அவை பெரும்பாலும் செய்யுளில் மட்டுமே நிகழும். எனவே அவற்றுக்குச் ***செய்யுள் விகாரம்*** என்று பெயர். இதனை,

வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்
விரித்தல், தொகுத்தலும் வரும் செய்யுள் வேண்டுழி (155)

என நன்னூல் நூற்பா விவரிக்கின்றது. பின்வரும் அட்டவணை செய்யுள் விகாரங்கள் ஆறினையும் எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குகிறது. அவை வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் என்பனவாகும்.

விகார வகை நிகழும் மாற்றம் எடுத்துக்காட்டு விளக்கம்

வலித்தல் - மெல்லினம் - வல்லினமாகும் - முத்தை வரும் காலம் முந்தை > முத்தை ந்- த் ஆனது

மெலித்தல்- வல்லினம் -மெல்லினமாகும் தண்டை தட்டை > தண்டை ட் > ண் ஆனது

நீட்டல் குறில்

நெடிலாகும் - இணையடி நீழலே நிழலே > நீழலே - நி > நீ ஆனது

குறுக்கல் - நெடில் குறிலாகும் தியேன் தீயேன் > தியேன் தீ > தி ஆனது

விரித்தல் - இல்லாத எழுத்து – வருதல் விளையும்மே விளையுமே>விளையுமே ம் - வந்தது.

தொகுத்தல் - இருக்கும் எழுத்தை – விடுதல் பாடெனப் பாடினாள் பாடுக என என்பது பாடென என்று சுருங்கியது

ஒரு சொல்லின் முதல், இடை, இறுதி எனும் மூன்றிடங்களில் ஓரிடத்தில் எழுத்துக் குறைதலும் செய்யுள் விகாரமாகும்.

எ.கா - மரையிதழ் (தாமரை – மரை) - முதற்குறை

ஓதி முதுபோத்து (ஓந்தி – ஓதி) - இடைகுறை

நீலுண் துகிலிகை (நீலம் - நீல்) - கடைக்குறை

ஒரு மொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே (நன் : 156)

என்னும் நூற்பா இதனை உணர்த்துகிறது.

புணர்ச்சி விகாரம் செய்யுள் விகாரம் வேறுபாடு

புணர்ச்சி விகாரமும் செய்யுள் விகாரமும் சில வெறுபாடுகளைப் பெற்றுள்ளன. அவற்றை அறிவதன் வாயிலாக இருவகை விகாரங்கள் பற்றிய தெளிவினைப் பெறமடியும். இவ்விரண்டிற்கும்

உள்ள வேறுபாடுகளை பின்வருமாறு

புணர்ச்சி விகாரம் புணர்ச்சி விகாரம்

தற்செயலாக அமையும் யாப்பிலக்கணத்திற்காகப் புலவர்கள்

செயற்கையாக அமைப்பர்

தனிச்சொல்லில் வராது. நிலைமொழி, வருமொழிப்

புணர்ச்சியாகிய தொடரில் (சொற்களுக்கு இடையில்

வரும்

தனிச் சொல்லிலும் தொடரிலும் வரும்

உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு எனும் இரண்டிலும்

வரும்

செய்யுள் வழக்கில் மட்டுமே வரும்.

புணர்ச்சி விகாரம் என்பது தோன்றல், மெலித்தல்,

நீட்டல், குறுக்கல், தொகுத்தல், விரித்தல், முதற்குறை,

இடைக்குறை, கடைக்குறை என ஒன்பது வகைப்படும்

செய்யுள் விகாரம் வலித்தல், திரிதல்,

கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

புணர்ச்சி விகாரங்கள்

ஒரு புணர்ச்சியில் ஒரு விகாரமேயன்றி, இரண்டு அல்லது மூன்று விகாரங்களும் வருவதுண்டு. இதனை சில எடுத்துக்காட்டுகள் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எ.கா – கிளி + சிறகு = கிளிச்சிறகு – ஒரு விகாரம் (தோன்றல்)

மரம் + இலை = மர + (வ்) + இலை + மரவிலை -இரு விகாரம் (கெடுதல், தோன்றல்)

பனை + காய் = பனை + அம் + காய் = பன் = அம் (ங்) + காய் பணங்காய்

மூன்று விகாரம் (கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்)

ஒருபுணர்க்கு இரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும் (நன் : 157)

என்னும் நூற்பா மேற்குறித்த செய்திகளை அறியத் தருகிறது.

பொதுப்புணர்ச்சி

உயிரீறு, மெய்யீறுகளுக்கும் பொதுவான புணர்ச்சியாக அமைவதால் பொதுப்புணர்ச்சி எனப்படுகிறது. எல்லா ஈறுகளின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணரும். இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களையும் ஈறாகக் கொண்ட எல்லா வகைச் சொற்களுக்கும் முன்னர் வரும். ஞ, ந, ம, ய, வ எனும் 5 எழுத்துக்களும் இயல்பாகும். குற்றெழுத்தை அடுத்து வரும் யகரம், தனித்து வரும் ஐகாரம், நொ, து ஆகியவற்றிற்கு முன்னர் வரும். ஞ, ந, ம எனும் மெல்லினங்கள் மிகும். ண, ள, ன, ல ஆகிய நான்கு மெய்களின் முன்னர் வரும் நகரம் திரியும். இக்கருத்து அல்வழிக்கும் வேற்றுமைக்கும் பொதுவாகும்.

எ.கா – அல்வழி வேற்றுமை

சில + ஞமலி = சிலஞமலி மரம் + ஞமலி = மரஞமலி

பனை + நீண்டது = பனை நீண்டது பூ + நாற்றம் = பூநாற்றம்

கண் + மூடும் = கண்மூடும் பொன் + மணி = பொன்மணி

அவர் + யார் = அவர்யார் கல் + யானை = கல்யானை

அங்கு + வா = அங்குவா வாள் + வலிமை = வாள்வலிமை

பிற ஈறுகளுக்கும் இவ்வாறே அமைத்துக் கொள்வது பொருந்தும்.

குற்றெழுத்தை அடுத்த யகரம் முன் மெல்லினம் மிகுந்து வரும்.

எ.கா - அல்வழி வேற்றுமை

மெய் + ஞமலி = மெய்ஞ்ஞமலி மெய் + ஞாற்சி = மெய்ஞ்ஞாற்சி

செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி மெய் + நலம் = மெய்ந்நலம்

பொய் + மறையும் = பொய்ம்மறையும் மெய் + மாண்பு = மெய்ம்மாண்பு

தனி ஐ முன் மெல்லினம் மிகுந்து வருதல்

கை + ஞால்கிறது = கைஞால்கிறது கை + ஞெகிலி = கைஞ்ஞெகிலி

கை + நீளும் = கைந்நீளும் கை + நீளம் = கைந்நீளம்

தை + முடிந்தது = தைம்முடிந்தது தை + முடிவு = தைம்முடிவு

நொ முன் மெலிமிகுந்து வரும்

நொ + ஞொள்ளா = நொஞ்ஞோள்ளா நொ + நாகா = நொந்நாகா

நொ + மாமா = நொம்மாமா து + ஞொள்ளா = துஞ்ஞொள்ளா

து + நாகா = துந்நாகா து + மாமா = தும்மாமா

ண, ன, ள, ல, வழி ‘ந’ திரிந்து வரும்.

கண் + நீளும் = கண்ணீளும் கண் + நலம் = கண்ணலம்

முள் + நீண்டது = முண்ணீண்டது முன் + நீளம் = முண்ணீலம்

பொன் + நன்று = பொன்னன்று பொன் + நாய் = பொன்னாய்

புல் + நீளும் = பன்னீளும் சொல் + நலம் = சொன்னலம்

எண்மூ எழுத்து ஈற்று எவ்வகை மொழிக்கும்
முன்வரும் ஞநமய வக்கள் இயல்பும்
குறில்வழி யத்தனி ஐந்நொது முன்மெலி
முகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும் (நன் : 158)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

பொதுப்பெயர், உயர்திணைப் பெயர்கள்

பொதுப் பெயர், உயர்திணைப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள் முன் வல்லெழுத்துக்கள் வந்தால் இயல்பாகும். அவ்விருவகைப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள உயிரெழுத்துக்கள் யகரம் ரகரம் ஆகியவற்றின் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் மிகாது. உயிரீறும் மெய்யீறுமுடைய சில உயர்திணைப் பெயர்களின் முன் நாற்கணங்களும் வந்து புணரும்போது நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரமடையும். பொதுப் பெயர் என்பது விரவுப் பெயர் எனப்படும். இது உயர்திணைக்கும். அ∴றிணைக்கும் பொதுவான பெயர் ஆகும்.

நாற்கணம் என்பது வன்கணம் (வல்லினம்) மென்கணம் (மெல்லினம்) இடைக்கணம் (இடையினம்) உயிர்க்கணம் (உயிர் எழுத்து) நாற்கணம் என்பனவாகும்.

பொதுப்பெயர்கள் ஈற்று மெய்கள் வல்லினம் வர இயல்பாகும்.

எ.கா – அல்வழி வேற்றுமை

ஆண் + குட்டி = ஆண்குட்டி ஆண் + செவி = ஆண்செவி

சாத்தன் + தீது = சாத்தன்தீது சாத்தன் + புரம் = சாத்தன்புரம்

உயர்திணைப் பெயரீற்று மெய்கள் முன் வல்லெழுத்துக்கள் வர இயல்பாகும்.

அவன் + சிறந்தவன் =அவன் சிறந்தவன் வேள் + கொடுமை = வேள்கொடுமை

மகள் + போனாள் = மகள்போனாள் அவன் + தலை = அவன்றலை

பொதுப்பெயர் ஈற்று உயிர்கள் யகரம், ரகரம் முன் வலி மிகாது

பிள்ளை + குறியவன் = பிள்ளைகுறியவன் பிள்ளை + கை =பிள்ளைகை

சாத்தி + பெரியது = சாத்திபெரிது சாத்தி + தலை = சாத்திதலை

தாய் + தேடினாள் = தாய்தேடினாள் தாய் + கொம்பு = தாய்கொம்பு

உயர்திணைப் பெயர் ஈற்று உயிர்கள் யகரம், ரகரம் முன் வலிமிகாது

நம்பி + குரியவன் = நம்பிகுரியவன் நங்கை + கண் = நங்கைகண்

அவர் + தலைவர் = அவர்தலைவர் அவர் + புறம் = அவர்புறம்

சேய் + சிறியவன் = சேய்சிறியவன் சேய் + தலை = சேய்தலை

உயர்திணைப் பெயர்கள் முன் நாற்கணமும் புணரும்போது சில விகாரம் அமையும்

நம்பி + கொற்றான் = நம்பிக்கொற்றான் மக்கள் + சிறப்பு = மக்கட்சிறப்பு

வடுகன் + நாதன் = வடுகநாதன் சோழன் + நாடு = சோணாடு

அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல் குமணன் + வள்ளல் =குமணவள்ளல்

சேரன் + அரசன் = சேரவரசன் வடவர் + ஆட்சி =வடவாட்சி

நூற்பாவில் அல்வழி என்றோ வேற்றுமை என்றோ சுட்டாதமையால் அல்வழி, வேற்றுமை இரண்டும் எனக் கொள்வது பொருந்தும். இதனை,

பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய்
வலிவரின் இயல்புஆம் ஆவி யரமுன்
வன்மை மிகாசில விகாரம்ஆம் உயர்திணை (நன் : 159)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

வினா விளிப்பெயர்கள் இயல்பாகப் புணர்தல்

சொல்லின் இறுதியில் வரும் ஈ, ஏ, ஓ எனும் வினா எழுத்துக்களுக்கு முன்னும் யா எனும் வினாப் பெயருக்கு முன்னும் விளிப் பெயர்களுக்கு முன்னும் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகப் புணரும். யா என்பது யாவை என்னும் சொல்லுடன் தொடர்புடையதாகும்.

எ.கா –அவனா + கண்டான் = அவனாகண்டான்

அவனே + பார்த்தான் = அவனேபார்த்தான ஆ, ஏ, ஓ ஈற்று வினா

அவனே + சொன்னான் = அவனேசொன்னான் முன்வல்லெழுத்துக்கள்

அவனோ + தந்தான் = அவனோதந்தான் இயல்பாயின.

யா + கொடியன = யாகொடியன அல் வழியில் யா வினா முன்னே

யா + சிறியன = யாசிறியன வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாயின

யா + தீயன = யாதீயன

யா + பெரியன =யாபெரியன

யா + கண்டான் = யாகண்டான்

யா + சிறியன = யாசிறியன வேற்றுமையில் யாவினா முன்னே

யா + தீயன = யாதீயன வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாயின

யா + பெரியன = யாபெரியன

கண்ணா + கொடு = கண்ணாகொடு

பெண்ணே + செல் = பெண்ணேசெல் விளிப்பெயர்களுக்கு முன்னே

பிள்ளாப் + தா = பிள்ளாய்தா வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாயின

மக்காள் + போங்கள் =மக்காள் போங்கள்

ஈற்று வினாவும் விளிப்பெயரும் அல்வழிக்கு மட்டுமே உரியனவாகும். இதனை,

ஈற்றுயா வினாவிளிப் பெயர்முன்வலி இயல்பே (நன் : 160)

என்னும் நூற்பா விவரிக்கின்றது.

முன்னிலை, ஏவல் வினைகள்முன் இயல்பும் விகற்பமும்.

உயிரெழுத்துக்கள், ய, ர, ழ எனும் மெய்யெழுத்துக்களை இறுதியாகக் கொண்ட முன்னிலை வினைமுற்றுகளுக்கு முன்னும் உயிரெழுத்துக்கள், ய, ர, ழ எனும் மெய்யெழுத்துக்களை இறுதியாகக் கொண்ட ஏவல் வினைமுற்றுகளுக்கு முன்னும் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பும் விகற்பமுமாகும்.

எ.கா – உண்டி + கண்ணா = உண்டிகண்ணா

உண்டனை + சோழா = உண்டனை சோழா உயிர், ய, ர இறுதி முன்னிலை

உண்டாய் + தேவா = உண்டாய்தேவா வினைமுன்னே வல்லெழுத்துக்கள்

உண்டனிர் + புலவீர் = உண்டனிர் புலவீர் இயல்பாயின

உண்டீர் + பாண்டியா = உண்டீர் பாண்டியா

ழகர ஈறு முன்னிலையில் வருவதில்லை. முன்னிலை வினைக்கு முன்னே வல்லெழுத்துக்கள் உறழ்ச்சிக்குச் சான்று இல்லை.

எ.கா - வா + கந்தா = வாகந்தா - உயிர், ய, ர, ழ இறுதி

வை + சேந்தா = வைசேந்தா - ஏவல் வினையின்முன்

சாய் + தம்பீ = சாய்தம்பீ - வல்லெழுத்துக்கள்

பார் + தமிழா = பார்தமிழா - இயல்பாயின

நட + கந்தா = நடகந்தா, நடக்கந்தா - உயிர், ய, ர, ழ இறுதி

எய் + கந்தா = எய்கந்தா, எய்க்கந்தா - ஏவல் வினையின்முன்

ஈர் + சேந்தா = ஈர்சேந்தா, ஈர்ச்சேந்தா - வல்லெழுத்துக்கள

தாழ் + தம்பீ = தாழ்தம்பீ. தாழ்த்தம்பீ - விகற்பமாயின

விகற்பம் என்பது உறழ்ச்சி ஆகும். ஒரு புணர்மொழியில் இருவகைப் புணர்ச்சியும் அமைதல், நடகந்தா, நடக்கந்தா என இயல்பும் வல்லெழுத்து மிகுதலும் நட + கந்தா எனும் ஒரே புணர் மொழியில் அமைந்துள்ளன. இதனை,

ஆவி யாழ இறுதிமுன் னிலைவினை
ஏவல்முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே (நன் : 161)

என்னும் நூற்பா விவரிக்கின்றது.

உயிர் ஈற்றுச் சிறப்புப் புணர்ச்சிகள்

உயிரீற்றுப் புணரியலில் ஒவ்வொரு உயிர் ஈறுகளுக்கம் தனித் தனியாக விதிகளும் விளக்கங்களும் நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவரால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை தவிர, சில சிறப்புப் புணர்ச்சி விதிகளையம் வகுத்துள்ளார். அவை யாவும் இப் பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன. உயிர் ஈற்றுச் சொற்களுடன் நாற்கணமும் புணரும் விதிகள் மட்டும் இப்பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

உயிர்முன் உயிர் புணருதல்

உயிர் எழுத்துமுன் உயிர் எழுத்து வந்து புணரும்பொழுது ஏற்படும் மாற்றநங்களை இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. இரு உயிர்களையும் இணைப்பதற்கு மெய்யெழுத்து தோன்றுவதால் இதனை உடம்படு மெய் என குறிப்பிடுவர்.

உடம்படு மெய்

உயிர் முன் உயிர் வந்து சேரும் புணர்ச்சியில் ‘உடம்படு மெய்’ முக்கிய இடம் பெறுகிறது. நிலைமொழி இறுதியிலும் வருமொழி முதலிலும் உயிர் எழுத்தே வருமானால் அவ்விரு உயிரும் உடன்படாது. ஆதனால் அவற்றை உடன் படுத்துவதற்காக இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தைச் சேர்ப்பர். அதுவே உடன்படுமெய் எனப்படும். அந்த வகையில் ய், வ் எனும் இரு மெய்யெழுத்துக்களும் உடம்படு மெய்யெழுத்துக்களாக தோன்றும். நிலைமொழி ஈற்றில் இ, ஈ, ஐ எனும் உயிரெழுத்துக்களுக்கு முன்பு ஏதேனும் ஒரு உயிரெழுத்து வந்தால் அவை புணரும் பொழுது யகர உடம்படு மெய் தோன்றும். ஏனைய அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ எனும் ஏழு உயிர்களுக்கு முன்பு உயிரெழுத்து வந்தால் வகர உடம்படு மெய் தோன்றும். ஏகாரத்திற்கு முன் உயிர் வந்தால் மட்டும் யகரம், வகரம் எனும் இரு உடம்படு மெய்களும் வரும்.

எ.கா - அல்வழி

மணி + ஒலித்தத = மணி + ய் + ஒலித்தது = மணியொலித்தது

ஈ + இறந்தது = ஈ + ய் + இறந்தது = ஈயிறந்தது

தினை + எரிந்தது = தினை + ய் + எரிந்தது = தினையெறிந்தது

வேற்றுமை

மணி + ஓசை = மணி + ய் + ஓசை = மணியோசை

ஈ + இறகு = ஈ + ய் + இறகு = ஈயிறகு

தினை + அரிசி = தினை + ய் + அரிசி = தினையரிசி

அல்வழி

விள + ஒடிந்தது = விள + வ் + ஒடிந்தது = விளவொடிந்தது

பலா + ஒடிந்தது = பலா + வ் + ஒடிந்தது = பலாவொடிந்தது

கடு + ஒடிந்தது = கடு + வ் + ஒடிந்தது = கடுவொடிந்தது

பூ + அழகியது = பூ + வ் + அழகியது = பூவழகியது

நொ + இழிவானது = நொ + வ் + இழிவானது = நொவ்விழிவானது

கோ + அழகன் = கோ + வ் + அழகன் = கோவழகன்

கௌ + அழகியது = கௌ + வ் + அழகியது = கௌவழகியது

வேற்றுமை

விள + இலை = விள + வ் + இலை = விள இலை

பலா + இலை = பலா + வ் + இலை = பலாஇலை

கடு + இலை = கடு + வ் + இலை = கடுஇலை

பூ + இதல் = பூ + வ் + இதழ் = பூவிதல்

நோ + இழிவு = நொ + வ் + இழிவு =நொவ்விழிவு

கோ + உரிமை = கோ + வ் + உரிமை = கோவுரிமை

கௌ + அழகு = கௌ + வ் + அழகு = கௌவழகு

அல்வழி

சே + அழகியது = சே + வ் + அழகியது = சேவழகியது

சே + ஓடியது = சே + ய் + ஓடியது = சேயோடியது

வேற்றுமை

சே + ஓட்டம் = சே + ய் + ஓட்டம் = சேயோட்டம்

சே + அடி = சே + வ் + அடி = சேவடி

நொ தனிக்குறிலாதலால் உடம்படு மெய் சேர்ந்து குற்றொற்றாகி இரட்டித்து வந்துள்ளது. சே என்பது எருதையும் கடு என்பது கடுகையும் விள என்பது விளாமரத்தையும் குறிக்கும்.

இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும் ஏனை
உயிர் வழி வவ்வும் ஏமுன் இவ் இருமையும்
உயிர்வரின் உடம்படுமெய் என்று ஆகும் (நன் : 162)

என்னும் நூற்பா உடம்படுமெய்யினை விளக்குகிறது. இச்சூத்திரத்திலிருந்தே உயிரீற்றுப் புணரியற் செய்திகள் தொடர்கின்றன. முன்னே கூறப்பட்டவை எல்லா ஈற்றுப் புணர்ச்சிகளுக்கும் பொதுவான செய்திகளாகும்.

எகரவினா, சுட்டு முன் நாற்கணம்

எகரவினா அ, இ, உ எனும் சுட்டு ஆகிய இடைச் சொற்களுக்கு முன்னே உயிரெழுத்தும் யகர மெய்யும் வந்து புணர்ந்தால் இடையில் வகரமெய் தோன்றும். அவற்றுக்கு முன்னே யகரம் அல்லாத பிற மெய்கள் வந்தால் அதே மெய்கள் தோன்றும். செய்யுளில் சுட்டெழுத்து நீளுமிடத்து யகரமெய் தோன்றும்.

எ.கா - எ + அணி = எ + வ் + அணி = எவ்வணி

எ + யானை = எ + வ் + யானை = எவ்யானை

அ + அணி = அ + வ் + அணி = அவ்வணி - வகரம் தோன்றியது.

இ + அணி = இ + வ் + அணி = இவ்வணி

உ + அணி = உ + வ் + அணி = உவ்வணி

எ + கனி = எ + க் + கனி = எக்கனி

எ + செய்தி = எ + ச் + செய்தி = எச்செய்தி

எ + தலைவன் = எ + த் + தலைவன் = எத்தலைவன்

எ + படை = எ + ப் + படை = எப்படை

அ + ஞாலம் = அ + ஞ் + ஞாலம் = அஞ்ஞாலம்

அ + நாடு = அ + ந் + நாடு = அந்நாடு

அ + மாடு = அ + ம் + மாடு = அம்மாடு

அ + வீடு = அ + வ் + வீடு = அவ்வீடு

இ + கனி = இ + க் + கனி = இக்கனி

இ + செய்தி = இ + ச் + செய்தி = இச்செய்தி

இ + தலைவன் = இ + த் + தலைவன் = இத்தலைவன்

இ + படை = இ + ப் + படை = இப்படை

உ + குறள் = உ + க் + குறள் = உக்குறள்

உ + நாடு = உ + ந் + நாடு = உந்நாடு

உ + மாடு = உ + ம் + மாடு = உம்மாடு

உ + பரிகை = உ + ப் + பரிகை = உப்பரிகை

மேற்குறித்தவை வருமொழி முதலில் வந்த மெய்களே தோன்றியிருப்பதை அறியலாம். செய்யுளில் சுட்டு நீளும் பொழுது யகர மெய் தோன்றும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு பின்வருமாறு அமையும்.

எ.கா – ஆ + இடை = ஆ + ய் + இடை = ஆயிடை

இங்கு அகரச்சுட்டு ஆகாரமாய் நீண்டு வந்திருப்பதை அறியலாம்.

எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னா்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்
பிறவரின் அவையும் தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும் தோன்றுதல் நெறியே (நன் : 163)

என்னும் நூற்பா மேற்குறித்த செய்திகளை அறியத் தருகின்றது.

குற்றியலுகர விதி

நிலைமொழியில் குற்றியலுகரச் சொல் இருந்து. வருமொழி முதலில் உயிர் எழுத்து வந்தால், உகரம் மெய்யை விட்டு மறையும். குற்றியலுகரத்திற்கு முன் உயிர் வந்து புணரும் பொழுது அக்குற்றியலுகரம் அது சார்ந்த வல்லின மெய்யை விட்டு நீங்கும். நிலைமொழியில் குற்றியலுகரச் சொல் இருந்து. வருமொழி முதலில் ‘ய்’ வரின் உகரம் இகரமாகத் திரியும். முற்றியலுகரமும் சில இடங்களில் இவ்விரு விதிகளையும் பெற்று வரும்.

எ.கா – ஆடு + எங்கே = ஆட் + எங்கே = ஆடெங்கே

ஆடு + யாது = ஆடி + யாது = ஆடியாது

செலவு + இல்லை = செலவ் + இல்லை = செலவில்லை

செலவு + யாது = செலவி + யாது = செலவியாது

உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு ஓடும்;

யவ்வரின் இஆம் முற்றும்அற்று ஒரோ வழி (நன் :164)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

உயிர் முன் வல்லினம் - பொது விதி

நிலைமொழி இறுதியில் உயிரெழுத்து நின்று வருமொழி முதலில் க். ச், த், ப் என்னும் 4 வல்லின மெய்கள் வருமானால், அவையே மிகும் (இரட்டித்து வரும்). இது சிறப்ப விதிகளில் 4றப்பட்டதற்கு காரணம் பெரும்பான்மையும் வரும் என்பதாகும்.

அல்வழி

எ.கா – ஆட + கண்டான் = ஆட + க் + கண்டான் = ஆடக்கண்டான்

ஓடி + சென்றான் = ஓடி + ச் + சென்றான் = ஓடிச்சென்றான்

பாடி + தேடினாள் = பாடி + த் + தேடினாள் = பாடித்தேடினாள்

மகடூஉ + பெரியவள் = மகடூஉ + ப் + பெரியவள் = மகடூஉப்பெரியவள்

வண்ணம் + பறவை = வண்ண + ப் + பறவை = வண்ணப்பறவை

வேற்றுமை

கனா + காலம் = கனா + க் + காலம் = கனாக்காலம்

நிலா + சுடர் = நிலவு + ச் + சுடர் = நிலவுச்சுடர்

வழி + தடம் = வழி + த் + தடம் = வழித்தடம்

பலா + பழம் = பலா + ப் + பழம் = பலாப்பழம்

கிழக்கு + தெரு = கீழை + த் + தெரு = கீழைத்தெரு

இயல்பு ஈறு என்பது சொற்களின் அமைப்பில் இயல்பாக உள்ள ஈறு ஆகும். ஆட, ஓடி, பாடி, மகடூ, பலா, வாழை என்பனவற்றில் அ, இ, ஊ, உ, ஆ, ஐ என்பன இயல்பாகவே சொல்லின் ஈற்றில் அமைந்தவை. விதி ஈறு என்பது சொற்களின் அமைப்பில் இல்லாமல் புணர்ச்சி விதிகளை ஏற்று,விகாரத்தால் ஆன ஈறு ஆகும். வண்ணம், நிலா, மரம், கிழக்கு என்பனவற்றில் மகரமும் ஆகாரமும் குற்றியலுகரமும் இயல்பாக அமைந்த ஈறுகள் ஆகும். இந்த ஈறுகள் புணர்ச்சியில் கெட்டு அகர ஈறாகவும் (ஆட, வண்ண) உகர ஈறாகவும் (நிலவு) ஐகார ஈறாகவும் விகாரம் பெற்றுள்ளன. பின்பு சிலவகைச் சொற்களை குறிப்பிட்டு அவற்றிற்கான புணர்ச்சி விதிகள் தனித் தனியாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்

கசதப மிகும்வித வாதன மன்னே (நன் : 165)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

சிறப்பு விதி -உயிரீற்று மரப் பெயர்கள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உயிரீற்று மரப் பெயர்கள் வந்தால் அவற்றுக்கு முன்வரும் வல்லின எழுத்துக்களுக்கு இனமான மெல்லின எழுத்துக்கள் மிகுந்து வரும். இப் பெயர்கள் நிலை மொழியாக வந்தால் வல்லினம் மிகும். சில இடங்களில் மெல்லினம் மிகுதல் உண்டு.

எ.கா – விள + காய் = விள + ங் + காய் = விளங்காய் - வல்லினம் மிகல்

பலா + பழம் = பலா + ப் + பழம் = பலாப்பழம் - வல்லினம் மிகல்

மா + பழம் = மா + ம் + பழம் = மாம்பழம் - மெல்லினம் மிகல்

மா + தோல் = மா + ந் + தோல் = மாந்தோல் - மெல்லினம் மிகல்

மா + சோலை = மா + ஞ் + சோலை = மாஞ்சோலை – மெல்லினம் மிகல்

மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் லெழுத்து
வரப்பெறு னவும்உள வேற்றுமை வழியே (நன் : 166)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

அகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி -சில சொற்களின் முன் இயல்பு புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதியில் 'அ' என்னும் உயிர் எழுத்து வந்து வருமொழியோடு புணர்வது அகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி ஆகும். செய்யிய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம், அகர ஈற்றுப் பலவகைப் பெயரெச்சங்கள், அகர ஈற்றுப் பல்வகை வினைமுற்றுகள் ஆறாம் வேற்றுமையின் அகர உருபு, அகர ஈற்றுப் பலவின் பாற்பெயர்கள், அம்ம எனும் உரையசை இடைச்சொல் ஆகியவற்றின் முன்னே வல்லினம் வந்து புணர்ந்தால் இயல்பாகும்.

எ.கா - உண்ணிய + தந்தான் = உண்ணியதந்தான் - செய்யிய

காணிய + போனான் = காணியபோனான் - வினையெச்சம்

கண்ட + காட்சி = கண்காட்சி

கேட்கிற + செய்தி = கேட்கிறசெய்தி பலவகைப் பெயரெச்சம்

நல்ல + தலைவன் = நல்லதலைவன் (தெரிநிலை, குறிப்பு பெயரெச்சம்)

பெரிய + பெட்டி = பெரிய பெட்டி

என்ப + சிலர் = என்பசிலர்

ஓடின + குதிரைகள் = ஓடினகுதிரைகள் அகர ஈற்றுப் பல்வகை வினைமுற்றுகள்

வாழ்க + தமிழ் = வாழ்கதமிழ்

இனியன + பாட்டு = இனியன பாட்டு

தன + கைகள் = தனகைகள்

தன + செவிகள் = தனசெவிகள் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு

தன + தம்பியர் = தனதம்பியர்

தன + பொருட்கள் = தனபொருட்கள்

பல + கிளிகள் = பலகிளிகள்

சில + பூக்கள் = சிலபூக்கள் அகர ஈற்றுப் பலவின்பாற் பெயர்கள்

அம்ம + குமரா = அம்மகுமரா

அம்ம + சேந்தா = அம்மசேந்தா அம்ம இ.டைச் சொல்

செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரின் எச்சமுற்று ஆறன் உருபே
அ.்.றினைப் பன்மை அம்முன் இயல்பே (நன் : 167)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வாழிய

வாழிய எனும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் இறுதியிலுள்ள யகர உயிர்மெய், கெடுதலும் உண்டு. அவ்வாறு கெட்டு இகர இறுதியாக நின்றாலும் அதற்குமுன் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாமல் இயல்பாகவே புணரும். வாழிய, சாவ, பல, சில என்னும் சொற்கள் அகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கவை. வாழிய என்பது வாழ் என்றானாலும் வல்லெழுத்து வந்து புணரும்போது இயல்பே ஆகும்.

எ.கா - வாழிய + குமரா = வாழி + குமரா = வாழிகுமரா

வாழிய + செந்தமிழ் = வாழி + செந்தமிழ் = வாழிசெந்தமிழ்

வாழிய + தலைவா = வாழி + தலைவா = வாழிதலைவா

வாழிய + பெரியோர் = வாழி + பெரியோர் = வாழிபெரியோர்

வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்

ஏகலும் உரித்து அஃது ஏகினும் இயல்பே (நன் : 168)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சாவ

சாவ எனப்படும் செய எனும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சச் சொல் நிலைமொழியாக நின்று வருமொழியோடு சேரும் போது ஈற்று வகர உயிர்மெய் கெட்டு வல்லினம் மிகும்.

எ.கா - சாவ + குத்தினான் = சா + குத்தினான் = சாக்குத்தினான்.

சாவஎன் மொழிஈற்று உயிர்மெய்சா தலும்விதி (நன் : 169)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

பல,சில

பல, சில எனும் இரு பெயர்களும் தமக்கு முன்னர்த் தாம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும். வருமொழியின் முதலெழுத்து மிகும். நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள அகரம் கெட்டு லகரம் றகரமாகத் திரியும். இவ்விரு பெயர்களின் முன்னர் வேறு சொற்கள் வந்து புணருமிடத்து அகரம் கெடாது இயல்பாதலும் கெடுதலுமாக உறழ்ச்சியடையும்.

எ.கா - பல + பல = பல பல சில + சில = சில சில - இயல்பு

பல + பல = பலப்பல சில + சில = சிலச்சில - மிகுதல்

பல + பல = பல் + பல = பற்பல

சில + சில = சில் + சில = சிற்சில - அகரம் கெட்டு லகரம் றகரமாகல்

பல + கலை = பலகலை, பல்கலை

சில + வளை = சிலவளை, சில்வளை

பல + நாள் = பலநாள், பன்னாள்

சில + நாள் = சிலநாள், சின்னாள்

பல + ஆயம் = பலவாயம், பஃநாழிசை

அகரம் கெடாமலும் கெட்டும் உறழ்தல்

பல + தாழிசை = பல் + தாழிசை = பஃ + றாழிசை = பஃறாழிசை

சில + தாழிசை = சில் + தாழிசை = சிஃ + நாழிசை = சிஃறாழிசை என புணரும்.

பலசில எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பும் மிகலும் அகரம் ஏக
லகரம் றகரம் ஆகலும் பிறவிரின்
அகரம் விகற்பம் ஆகலும் உளபிற (நன் : 170)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஆகார ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியின் இறுதியில் 'ஆ' என்னும் உயிர் எழுத்து வந்து வருமொழியோடு புணர்வது ஆகார ஈற்றுப் புணர்ச்சி ஆகும்.

சில சொற்களின் முன் இயல்பு புணர்ச்சி

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் ஆ, மா, எனும் இரு பெயர்களுக்கும் மியா எனும் முன்னிலை அசை இடைச் சொல்லுக்கும் ஆகார ஈற்று எதிர்மறைப்பலவின்பால் வினைமுற்றுக்கும் முன்னே வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா - ஆ + குறிது = ஆகுறிது, ஆ + சிறியது = ஆசிறியது, ஆ + போயிற்று = ஆபோயிற்று

மா + குறிது = மாகுறிது, மா + சிறியது = மாசிறியது, மா + தின்றது = மாதின்றது

கேண்மியா + தேவா = கேண்மியாதேவா, கேண்மியா + கொற்றா = கேண்மியா கொற்றா

உண்ணா + குதிரைகள் = உண்ணாகுதிரைகள், தின்னா + குதிரைகள் = தின்னா குதிரைகள்,

ஆமா (காட்டுப்பசு) என்ற சொல்லின் புணர்ச்சியையும் இரட்டுற மொழிதல் எனும் உத்தியால் கொள்ளலாம்.

எ.கா – ஆமா + குறிது = ஆமாகுறிது

ஆமா + பெரிது = ஆமாபெரிது

அல்வழி ஆமா மியாமுற்று முன்மிகா (நன் : 171)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

செய்யுட்புணர்ச்சி – குறில் அடுத்த ஆகாரம்

குற்றெழுத்தின் பின் வந்த ஆகாரநெடிலும் அகரமாகக் குறுகும். உகரம் பெறும். தன் இயல்பாகவும் நிற்கும் என்னும் மூன்று விதிகளையும் செய்யுளில் பெறுவது செய்யுட்புணர்ச்சி ஆகும்.

எ.கா - நிலா + விரி → நிலவிரி - அகரமாதல்

நிலா + விரி → நிலவுவிரி - உகரம்பெறல்

நிலா + விரி → நிலா விரி - இயல்பாதல்

குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும்அதனோடு

உகரம் ஏற்றலும் இயல்பும்ஆம் தூக்கின் (நன் : 172)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

இகர ஈற்று சிறப்பு விதிகள் -செய்யுட்புணர்ச்சி – அன்றி, இன்றி

அன்றி, இன்றி எனும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சங்களின் ஈற்றிலுள்ள இகரம் செய்யுளில் உகரமாகத் திரிந்து வந்தால் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகாமல் இயல்பாகும். நிலை மொழியின் இறுதியில் „இ‟ என்னும் உயிர் எழுத்து நின்று வருமொழியோடு புணர்வது இகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி ஆகும்.

எ.கா – நாளன்று போகி (அன்றி என்பது அன்று என வந்துள்ளது)

உப்பின்று புற்கை உண்க (இன்றி என்பது இன்று என வந்துள்ளது)

அவனன்று அணுவும் (அன்றி என்பது அன்று என வந்துள்ளது)

உகரமாகத் திரியாவிடில் அன்றிப் போகி, இன்றிப்புற்கை என வல்லெழுத்து மிகுந்து வரும்.

அன்றி இன்றிஎன் வினைஎஞ்சு இகரம்

தொடர்பினுள் உகர மாய்வரின் இயல்பே (நன் : 173)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நாழி உரி

நாழி என்னும் அளவைப் பெயருடன் உரி என்னும் அளவைப் பெயர் வந்து சேரும் பொழுது ஈற்று உயிர்மெய் ஆகிய ழி கெட்டு டகர மெய் தோன்றும். உரி என்பதுடன் தொடர்புடைய வருமொழிகள் சேருமிடத்து அதன் பின்னர் யகர உயிர்மெய் தோன்றும்.

எ.கா – நாழி + உரி = நா + உரி = நாட் + உரி = நாடுரி

உரி + உப்பு = உரி + ய + உப்பு = உரியவுப்பு

உரி + பயறு = உரி + ய + பயறு = உரியபயறு

உரியுடன் புணரும் எல்லா வருமொழிகளுக்கும் இவ்விதி ஏற்புடையது அல்ல. எனவே ஏற்பன வரின் என நன்னூலார் குறிப்பிடுகிறார். இவ்விதியை ஏற்காதவை வரும்பொழுது

உரி + அரிசி = உரியரிசி, உரி + ஆழாக்கு = உரியாழாக்கு என புணரும்.

(உரி என்பது அரைநாழியைக் குறிக்கும்).

உரிவரின் நாழியின் ஈற்றுஉயிர் மெய்கெட

மருவும் டகரம் உரியின் வழியே
யகர உயிமெய்ஆம் ஏற்பன வரினே (நன் : 174).

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சுவைப்புளி

சுவையை உணர்த்தும் புளி எனும் பெயருக்கு முன் வல்லினம் புணர்ந்தால் அவ்வல்லினம் மிகுதல் அன்றி அதற்கு இனமாகிய மெல்லினம் மிகுந்து வரும்.

புளி + கறி = புளிங்கறி, புளி + சோறு = புளிஞ்சோறு

புளி + தயிர் = புளிந்தயிர், புளி + பழம் = புளிம்பழம்

சுவைப்புளி முன் இன மென்மையும் தோன்றும் (நன் : 175)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

இகர, ஐகார ஈற்றுச் சிறப்பு விதி

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் நிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள இகர ஐகாரங்களுக்கு முன் வல்லெழுத்துக்கள் புணர்ந்தால் இயல்பாகும். வல்லெழுத்து மிகும். இயல்பும் மிகுதலுமாகி உறழும்.

எ.கா - செடி + கொடி = செடிகொடி
புலி + சீறுகிறது = புலி சீறுகிறது
யானை + தின்றது = யானைதின்றது இயல்பாதல்
பனை + பெரியது = பனைபெரியது
உரை + கல் = உரைகல்
மார்கழி + திங்கள் = மார்கழித் திங்கள்
சித்திரை + திங்கள் = சித்திரைத் திங்கள் வலி மிகுதல்
கிளி + குறிது = கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது
கடி + கமலம் = கடிகமலம், கடிக்கமலம்
தினை + சிறிது = தினைசிறிது, தினைச்சிறிது உறழ்தல்
தினை + பெரிது = தினைபெரிது, தினைப்பெரிது

**அல்வழி இஐம் முன்னர் ஆயின்
இயல்பும் மிகலும் விகற்பமும் ஆகும். (நன் : 176)**

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஈகார ஈற்றுச் சிறப்பு விதிகள் -ஆப்பீ

அல்வழி, வேற்றுமை எனும் இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் ஆப்பீ எனும் பெயருக்கு முன் நாற்கணமும் வந்தால், இறுதியிலுள்ள ஈகாரம் இகரமாகக் குறுகும். அல்வழியில் வருமொழியிலுள்ள வல்லினம் முந்தைய நூற்பா விதிகளில் ஒன்றாகிய இயல்பு ஆகும். வேற்றுமையில் ஆப்பீ என்பது இறுதி குருகி வருமொழி முதலிலுள்ள வல்லெழுத்து மிகும். அல்வழியில் ஆப்பீ என்பது இறுதி குறுகி இயல்பாகும்.

எ.கா – ஆப்பீ + அரிது = ஆப்பீயரிது

ஆப்பீ + குறிது = ஆப்பீகுறிது - அல்வழி வல்லினம் இயல்பாதல்

ஆப்பீ + நன்று = ஆப்பீநன்று

ஆப்பீ + வலிது = ஆப்பீவலிது

ஆப்பீ + அருமை = ஆப்பீயருமை

ஆப்பீ + குளிர்ச்சி = ஆப்பீகுளிர்ச்சி - வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகுதல்

ஆப்பீ + நாற்றம் = ஆப்பீநாற்றம்

ஆப்பீ + வன்மை = ஆப்பீவன்மை

ஆப்பீ + ஆவின்பீ என்பது பசுஞ்சாணத்தைக் குறிக்கும்

ஆமுன் பகரஈ அனைத்தும்வரக் குறுக்கும்

மேலன அல்வழி இயல்பு கும்மே (நன் : 177)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

பீ, நீ, மீ

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் பீ, நீ, மீ எனும் பெயர்களுக்கு முன்வரும் வல்லெழுத்துக்கள் இயல்பாகும். மீ என்பதற்கு முன்னர் வல்லெழுத்தும் இனமெல்லெழுத்தும் மிகுந்து வரும். பீயும் நீயும் வல்லெழுத்து இயல்பாதலையும் மீ என்பது புணர்ச்சியில் இயல்பு, வலிமிகல், இனமெலிமிகல் எனும் மூன்றையும் பெறும்.

எ.கா – பீ + குறியது = பீ குறியது, பீ + பெரியது = பீபெரியது

நீ + சிறியவன் = நீசிரியவன், நீ + தீயன் = நீதியன் - இயல்பு

மீ + செவி = மீசெவி, மீ + கண் = மீகண்

மீ + கூற்று = மீக்கூற்று – வல்லெழுத்து மிகுதல்

மீ + தோல் = மீந்தோல் - மெல்லெழுத்து மிகுதல்

பீ என்பது இடக்கர்ப்பெயர், நீ என்பது முன்னிலை ஒருமைப் பெயர் மீ என்பது மேன்மைக்குணம் மற்றும் மேலான இடப்பொருளை உணர்த்துவது ஆகும்.

பவ்வீ நீமீ முன்னர் அல்வழி

இயல்புஆம் வலிமெலி மிகலும்ஆம் மிக்கே (நன் : 178)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

உகர ஈற்றுப்புணர்ச்சி

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சியில் இன்றியமையாதவையாக விளங்கும் குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி இப்பகுதியில் விவரிக்கப்படுகிறது. அன்றாட மொழி வழக்கில் பெரிதும் பயின்று வரும் திசைப் பெயர். எண்ணுப்பெயர் முதலிய சொற்களின் புணர்ச்சி இலக்கணம் இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

முற்றியலுகரப் புணர்ச்சி -இயல்பாதல்

ஒடு என்னும் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு, அது என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை உருபு எண்ணுப் பெயர்கள், வினைத்தொகை, சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகிய நிலைமொழியின் இறுதியில் உள்ள உகரத்திற்கு முன்னர் வல்லெழுத்து வந்தால் அது இயல்பாகப் புணரும். இதுவே உகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி ஆகும்.

குற்றியலுகரச் சொற்கள், திசைப் பெயர்கள், எண்ணுப் பெயர்கள், மரப்பெயர்கள் முதலியன உகர ஈற்றுப் புணர்ச்சியில் இடம் பெறுகின்றன.

எ.கா – அவனொடு + சென்றான் = அவனொடு சென்றான்

சேரனது + கை = சேரனதுகை

ஏழு + தலை = ஏழுதலை

ஒரு + புறம் = ஒருபுறம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

சுடு + சோறு = சுடுசோறு

அது + கண்டான் = அதுகண்டான்

இது + சிறியது = இதுசிறியது – அல்வழிப் புணர்ச்சி

உது + போனது = உதுபோனது

ஏழுஇயல்பு எண்ணுப்பெயர் ஒருவிகார எண்ணுப்பெயர்
மூன்றுஆ றுஉருபுஎண் வினைத் தொகை
ஆகும் உகரம் முன்னர் இயல்பு ஆகும் (நன் : 179)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

செய்யுட் புணர்ச்சி - அது

அது எனும் சுட்டுப் பெயருக்கு முன்வரும் அன்று எனும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று செய்யுளில் ஆன்று என ஆகும்.

எ.கா - அது + அன்று = அதான்று (அத் +ஆன்று)

அது முன் வரும் அன்று ஆன்றுஆம் தூக்கின் (நன் : 180)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

குற்றியலுகர ஈற்றுச் சிறப்பு விதிகள் - இயல்பாதல்

வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் நீங்கிய ஐந்து வகைக் குற்றியலுகரங்களுக்கும் முன்னர் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மிகாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா –

1. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - காசு + கொடு = காசுகொடு
2. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - எ∴கு + சிறியது = எ∴குசிறியது
3. உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - அரசு + தீது = அரசுதீது
4. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - குரங்கு + சென்றது = குரங்கு சென்றது
5. இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - செய்து + பார் = செய்துபார்

வன்றொடர் குற்றியலுகரத்திற்கு அல்வழியிலும் வேற்றுமையிலும் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகும்.

எ.கா – எடுத்து + சென்றான் = எடுத்துச்சென்றான் - அல்வழி

கொக்கு + கால் = கொக்குகால் - வேற்றுமை

வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா அல்வழி (நன் : 181)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம், ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம், ஒற்று இடையே மிகாத நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் ஒற்று இடையே மிகாத

உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் எனும் நான்கன் முன்னும் வரும் வல்லெழுத்துக்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் மிகாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா - இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு + கட்டி = மார்புகட்டி

ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - எஃகு + கூர்மை = எஃகுகூர்மை

ஒற்றிடைமிகா நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - நாகு + சிறுமை = நாகுசிறுமை

ஒற்றிடைமிகா உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - உருபு + புணரியல் = உருபுபுணரியல்

நெடிற்றொடரிலும் உயிர்த்தொடரிலும் புணர்ச்சியின் போது ஒற்று மிகுவன, ஒற்று மிகாதன என இருவகை உள்ளது. இவ்விரண்டிலும் டு, ற என்பன வரின் இவ்வீற்று ட, ற ஒற்றுக்கள் மிகுந்து புணரும். கு, சு, து, பு என்னும் எழுத்துக்களின் ஈற்றுச் சொற்கள் மிகாது.

எ.கா- நாடு + பற்று = நாட்டு + பற்று = நாட்டுப்பற்று

ஆறு + மீன் = ஆற்று + மீன் = ஆற்று மீன்

ஆறு + வெள்ளம் = ஆற்று + வெள்ளம = ஆற்றுவெள்ளம்

இங்கு நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரங்களின் வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்தன.

முரடு + காளை = முரட்டு + க் + காளை = முரட்டுக்காளை

குருடு + பையன் = குருட்டுப் + ப் + பையன் = குரட்டுப்பெயன்

கயிறு + நீளம் = கயிற்று + நீளம் = கயிற்று நீளம்

வயிறு + வலி = வயிற்று + வலி = வயிற்றுவலி

இங்கு உயிர்த்தொடர் குற்றியலுகரங்களில் வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்து வந்துள்ளன. ஒற்று மிகுந்த நிலையில் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரமும் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரமும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாக மாறும்.

எ.கா - நாடு – நாட்டு, முரடு – முரட்டு, வயிறு – வயிற்று,

சோறு – சோற்று, வீடு – வீட்டு. ஆறு – ஆற்று

இவற்றுக்கு முன்னர் வல்லெழுத்துக்கள் புணருங்கால் அவ்வல்லெழுத்துக்கள் மிகும்.

எ.கா - ஆட்டுகால், கயிற்றுக் கட்டில்

இடைத்தொடர் ஆய்தத் தொடர்ஒற்று இடையில்
மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை (நன் : 182)

என்னும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

ட ற இரட்டித்தல்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் நெடில் தொடர் குற்றியலுகரம், உயிர்த் தொடர் குறிறியலுகரம் ஆகியவற்றில் குற்றியலுகரம் ஏறி நின்ற டகர றகர மெய்கள் இரட்டிக்கும். அவற்றிற்கு முன்வரும் வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்து வரும்.

எ.கா -

ஆடு + கால் = ஆட்டு + கால் = ஆட்டுக்கால்

சோறு + சுவை = சோற்று + சுவை = சோற்றுசுவை நெடில் தொடரில் ட, ற

நாடு + தந்தை = நாட்டு + தந்தை = நாட்டுத்தந்தை ஒற்றுக்கள் இரட்டித்து

ஆறு + பாலம் = ஆற்று + பாலம் = ஆற்றுப்பாலம் வல்லினம் மிகுந்தன

வகிடு + தலை = வகிட்டு + தலை = வகிட்டுத்தலை

தவிடு + சிவப்பு = தவிட்டு + சிவப்பு = தவிட்டுச் சிவப்பு உயிர்த் தொடரில் ட,ற

கயிறு + தொட்டில் = கயிற்று +தொட்டில் = கயிற்றுத்தொட்டில் இரட்டித்து வல்லினம்

வயிறு + பசி = வயிற்று + பசி = வயிற்றுப் பசி மிகுந்தன

நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்
டறஒற்று இரட்டும் வேற்றுமை மிகவே (நன் : 183)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

வன் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கள் தமக்கு இனமாகிய வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களாகத் திரிவதில்லை. சில திரிவதில்லை என்று கூறியதால் திரியும் சொற்களும் உள்ளன என்பது அறியத்தக்கது.

எ.கா - பந்து + வீச்சு = பந்துவீச்சு

வண்டு + கால் = வண்டுக்கால்

நண்டு + ஓடு = நண்டோடு இவை வன்நொடறாகத் திரியாதன ஆகும்.

நுங்கு + சுவை = நுங்குச்சுவை

மருந்து + பை = மருந்துப்பை

இரும்பு + பாதை = இருப்புப் பாதை

கன்று + ஆ = கற்றா

கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி இவை வன்றொடராகத் திரிந்தன ஆகும்.

குரங்கு + மனம் = குரங்கு மனம்

நஞ்சு + அரவம் = நச்சரவம்

வன்றொடராகத் திரிவன உறழ்தலும் உண்டு.

எ.கா – மருந்துப்பை - மருத்துப்பை, குரங்குமனம் - குரக்குமனம்,

இரும்புப்பாதை - இருப்புப்பாதை, கரும்புச்சாறு - கருப்பஞ்சாறு

மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற் றுமையில்
தம்இன வன்றொடர் ஆகா மன்னே (நன் : 184)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஐகார ஈற்றுக் குற்றியலுகரம்

ஐகாரச் சாரியினை இறுதியில் உடைய குற்றியலுகரச் சொற்களும் உள்ளன. புணர்ச்சியின் போது ஐகாரச் சாரியை சொல்லின் ஈறாக அமையும்.

எ.கா – ஆண்டு + சென்றான் = ஆண்டைச் சென்றான்

பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம் - அல்வழி

இன்று + நாள் = இற்றைநாள்

அன்று + திங்கள் = அற்றைத் திங்கள்

முந்து + வளம் = முந்தைவளம் - வேற்றுமை

நேற்று + கூலி = நேற்றைக் கூலி

ஐஈற்று உடைக்குற் றுகரமும் உளவே (நன் : 185)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

திசைப் பெயர்

திசைப் பெயருக்கு முன்னர்த் திசைப் பெயரும் வேறு பெயர்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழியாகிய திசைப் பெயரின் இறுதியிலுள்ள குகர உயிர்மெய், ககர மெய் கெடுதலும் றகர மெய் னகர லகர மெய்யாகத் திரிதலும் ஆகும்.

எ.கா -

வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு - உயிர் மெய்யும் ககர மெய்யும் கெட்டன. – திசைப்பெயர்

தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு - உயிர்மெய் கெட்டது; ற் ன் ஆனது - முன்னர்த் திசைப்பெயர்.

மேற்கு + வானம் = மேல்வானம் - உயிர் மெய் கெட்டது ற் ல் ஆனது

கிழக்கு + திசை = கீழ்த்திசை – உயிர்மெய், ககரமெய்,அகரம் கெட்டன முதல் நீண்டது

குணக்கு + திசை = குணதிசை – திசைப்பெயர் முன்னர்

வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, குணக்கு, குடக்கு எனும் திசைப்பெயர்களில் க்கு ஈற்று

உயிர்மெய்யுடன் முந்தைய ககர ஒற்று நீங்கும். தெற்கு என்பதில் குகரம் நீங்கி. றகரம்

னகரமாகும். மேற்கு என்பதில் குகரம் நீங்கி, றகரம் லகரமாகும் .

இந்நூற்பாவில் பிற என்ற சொல் மிகையாக வருவதனால். கிழக்கு என்பதில் முதல் நீண்டு ழகரத்தின் அகரம் கெடும். (கிழக்கு – கீழ்) என்பதும் கிழக்கு, மேற்கு என்பனவற்றில் மேற்கூறிய விதிகளோடு ஐகாரம் மிகும் என்பதும் திசைச்சொற்கள் திரியாமல் இயல்பாகப் புணரும் என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

எ.கா –

கிழக்கு +நாடு = கிழ +நாடு = கீழ் +நாடு =கீழ்நாடு –முதல் நீண்டு ழகரத்திலுள்ள அகரம்

கெட்டது.

கிழக்கு + நாடு = கிழ + நாடு = கீழ் + நாடு = கீழை +நாடு = கீழைநாடு – முதல் நீண்டு

அகரம் கெட்டு ஐகாரம் மிகுந்தது.

மேற்கு +நாடு = மேற் +நாடு = மேல் +நாடு = மேலை +நாடு =மேலைநாடு – ஐகாரம் மிகுந்தது.

வடக்கு + தெற்கு = வடக்குத்தெற்கு

கிழக்கு + மேற்கு = கிழக்குமேற்கு - இயல்பாயின

வடக்கு + ஊர் = வடக்கூர்

தெற்கு + ஊர் = தெற்கூர்

திசையொடு திசையும் பிறவும் சேரின்
நிலைஈற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்
றகரம் னலவாத் திரிதலும் ஆம்பிற (நன் : 186)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

தெங்கு

காய் என்னும் சொல் வந்து புணருமிடத்து தெங்கு எனும் மரப்பெயரின் முதல் நீண்டு இறுதியிலுள்ள குகர உயிர்மெய் கெடும்

எ.கா – தெங்கு + காய் = தேங் + காய் = தேங்காய்

தெங்குநீண்டு ஈற்றுஉயிர் மெய்கெடும் காய்வரின் (நன் : 187)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி

ஒன்று, முதல் பத்து வரை உள்ள எண்ணுப் பெயர்களும் ஏழு தவிர்த்த பிற யாவும் குற்றியலுகரச் சொற்களே ஆகும். எண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்கும். எண்ணுப்பெயர்முன் எண், நிறை, அளவு, பிற பெயர்கள் முதலியன வரும். அத்தகைய எண்ணுப் பெயர்கள் நிலைமொழியாக நிற்க வருமொழியில் எண்ணுப் பெயர்களோ, பிற சொற்களோ வந்து சேரும்போது நிகழும் மாற்றங்களைக் விளங்கிக் கொள்வது அவசியம். ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாக உள்ள எண்ணுப் பெயர்களுக்கு முன்னர் எண்ணுப்பெயர் நிறுத்தலளவுப்பெயர் முதலிய பிற அளவுப் பெயர்கள் மற்றும் பிற பெயர்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி எண்ணுப்பெயர்கள் விகாரமடையும். அவற்றுள் ஒன்று, இரண்டு எனும் இரு பெயர்களிலும் முதலெழுத்து நீளும் (ஒ –ஓ, இ-ஈ) மூன்று, ஆறு, ஏழு எனும் மூன்று பெயர்களிலும் முதலெழுத்து குறுகும். (மூ-மு, ஆ-அ, ஏ-எ) ஒன்று இரண்டு மூன்று. நான்கு, ஐந்து, எட்டு எனும் ஆறு பெயர்களிலும் இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய் (று, டு, மு, கு, து) கெடும். ஏழு என்பதன் இறுதியிலுள்ள உகரம் கெடும். இவ்விகாரங்களை எண்ணுப் பெயர்கள் ஏற்புடைய இடங்களில் கொள்ளும். இதனை அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

நிலை மொழி + வருமொழி மாற்றம் விளக்கம்

ஒன்று + ஆயிரம் ஓராயிரம் முதல் நீண்டது

இரண்டு + ஆயிரம் ஈராயிரம் முதல் நீண்டது

மூன்று + தமிழ் முத்தமிழ் முதல் குறுகியது

ஆறு + சுவை அறுசுவை முதல் குறுகியது

ஏழு + நிலை எழுநிலை முதல் குறுகியது

மூன்று + உலகு மூவுலகு முதல் குறுகாமல் பிற கெட்டன

நான்கு + ஆயிரம் நாலாயிரம் 'கு' கெட்டு ன் > ல் ஆனது

நான்கு + கவி நாற்கவி 'கு'கெட்டு ன் > ற் ஆனது

ஏற்புடைய இடங்களில் என்றதனால் இவ்விகாரங்களில் ஒன்றையோ பலவற்றையோ எண்ணுப் பெயர்கள் அடையும். ஏற்புடைய இடங்களில் என்பதைப் பின்வரும் சிறப்பு விதிகளுக்கும் கொள்ளலாம். எண்ணுப் பெயர்கள் வருமொழியோடு புணருமிடத்து விகாரமுற்று நிற்கும். இதனை எடுத்துக்காட்டுகள் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒன்று – ஒன். ஒன் இரண்டு - ஈரண், இரண்

மூன்று – முன், மூன் நான்கு – நான்

ஐந்து – ஐந் ஆறு – அறு

ஏழு - எழு. ஏழு எட்டு – எட்

இக்கருத்து நிலைமொழி எண்ணுப் பெயர் அடையும் விகாரமாகிய பொது விதியை விவரிக்கிறது. இதன் முடிவுகளைப் பின்வரும் சிறப்பு விதிகளும் ஏற்கும். ஆறு, ஏழு எண்ணுப் பெயர்களின் புணர்ச்சி முடிவு இங்கு முற்றுப் பெறாததால் அவற்றிற்கான எடுத்துக்காட்டினைப் பின்வரும் சிறப்பு விதிகளில் காணலாம்.

எ.கா-

ஆறு + பத்து = அறுபது, ஆறு + நூறு = அறுநூறு, ஆறு + நாழி = அறுநாழி, ஆறு + கழஞ்சு = அறுகழஞ்சு, ஆறு + சாண் = அறுசாண், ஆறு + வகை = அறுவகை,

ஆறு + கை = அறுகை

ஏழு + பத்து = எழுபது, ஏழு + நூறு = எழுநூறு, ஏழு + ஆயிரம் = ஏழாயிரம், ஏழு + கழஞ்சு = எழுகழஞ்சு, ஏழு + நாழி = எழுநாழி, ஏழு + சாண் = எழுசாண்,

ஏழு + அடி = ஏழடி, ஏழு + வகை = எழுவகை, ஏழு + கடல் = எழுகடல்

எண்ணுப் பெயர், நிறையளவுப் பெயர், பிற அளவுப் பெயர்கள் (முகத்தல், நீட்டல்) முதலிய பிற பெயர்கள் வந்து புணருமிடத்து ஆறு, ஏழு ஆகிய எண்ணுப் பெயர்கள் விகாரம் (திரிபு) அடைந்தன.

நான்கு + மணி நான்மணி 'கு' கெட்டு 'ன்' - இயல்பானது

ஐந்து + பால் ஐம்பால் 'து' கெட்டு 'ந்' -வருமொழிக்கேற்ப மெல்லினமானது

எட்டு + வகை எண்வகை ‘டு’ கெட்டு ,,ட் – ண்‘‘ ஆனது

பத்து ஒன்று பதினொன்று ‘து’ கெட்டு - இன் சாரியை ஆனது

பத்து இரண்டு பன்னிரண்டு ‘து’ கெட்டு ‘த்’ – ‘ன்’ ஆன்து

வருமொழி முதலில் உயிரெழுத்து வந்தால் நிலைமொழி முதலிலுள்ள நெடில் குறுகாமையை ஏழடி என்பதில் காணலாம். இவ்வாறே ஏழாயிரம், ஆறாயிரம் என்பனவும் வரும். பிற எண்களிலும் இதனைக் காணலாம். எனவே வருமொழி முதலில் உயிர்வரின் நிலைமொழி நெடில் குறுகாது என்றும் மெய்வரின் நெடில் குறுகும் என்றும் கொள்ளலாம்.

எண்நிறை அளவு பிறவும் எய்தின்
ஒன்று முதல்எட்டு ஈறாம் எண்ணுள்
முதல்ஈர் எண்முதல் நீளும் மூன்றுஆறு
ஏழு குறுகும்ஆறு ஏழ்அல் லவற்றின்
ஈற்றுஉயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி என்மனார் புலவர் (நன் : 188)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சிறப்பு விதிகள் (நிலைமொழி விகாரம்) ஒன்று, இரண்டு

ஒன்று எனும் பெயரின் னகரம் ரகரமாகும். இரண்டு என்பதன் ணகரமும் அகரமும் கெடும். அவ்விரு எண்களின் ரகர ஒற்றுடன் உகரம் வரும். உகரம் வருமிடத்து எண்ணுப் பெயர்களின் முதல் குறிலாகவும், உகரம் வராதவிடத்து முதல் நெடிலாகவும் அமையும். **இவ்விதிப்படி ஒன்றும் இரண்டும்**

ஒன்று – ஒன், ஓர், ஒன், ஒரு

இரண்டு - ஈரண், ஈர், இரண், இரு

எனத் திரிந்து வரும்.

எ.கா - ஒன் + பத்து = ஒன் + பது = ஒரு + பது = ஒருபது
ஒன்று + ஆயிரம் = ஒன் + ஆயிரம் = ஓர் + ஆயிரம் = ஓராயிரம்
ஒன்று + கழஞ்சு = ஒன் + கழஞ்சு = ஒரு + கழஞ்சு = ஒருகழஞ்சு
ஒன்று + நாழி = ஒன் + நாழி = ஒரு + நாழி = ஒருநாழி
ஒன்று + ஆழாக்கு = ஒன் + ஆழாக்கு = ஓர் + ஆழாக்கு = ஓராழாக்கு
ஒன்று + அடி = ஒன் + அடி = ஓர் + அடி = ஓரடி
ஒன்று + நாடு = ஒன் + நாடு = ஒரு + நாடு = ஒருநாடு
இரண்டு + நூறு = இரண் + நூறு = இரு + நூறு = இருநூறு
இரண்டு + ஆயிரம் = ஈரண் + ஆயிரம் = ஈர் + ஆயிரம் = ஈராயிரம்
இரண்டு + கழஞ்சு = இரண் + கழஞ்சு = இரு + கழஞ்சு = இருகழஞ்சு
இரண்டு + நாழி = இரண் + நாழி = இரு + நாழி = இருநாழி
இரண்டு + உழக்கு = ஈரண் + உழக்கு = ஈர் + உழக்கு = ஈருழக்கு

ஒன்று இரண்டு என்பனவற்றின் முன்னர் எண்ணுப்பெயர். நிறைப்பெயர், அளவுப் பெயர்கள் மற்றும் பிற பெயர்கள் புணர்ந்தன. ஓர், ஈர் என்பன உயிர் முதல் மொழிக்கும் ஒரு, இரு என்பன மெய்ம் முதல் மொழிக்கும் நிலைமொழியாயின.

ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக
இரண்டன் ஒற்றுஉயிர் ஏகஉவ் வருமே (நன் : 189)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மூன்று

(பொது விதி முடிவுடன்) மூன்று எனும் எண்ணுப் பெயரின் னகரம் கெடும். வருமொழி
முதல் மெய்யாகத் தெரியும்.

மூன்று முன் - மு, மு + வருமொழி முதல் மெய் மூன் - மூ

எ.கா - மூன்று + பத்து = முன் + பது = மு + ப்து = முப்பது
மூன்று + ஆயிரம் = மூன் + ஆயிரம் = மூ + ஆயிரம் = மூவாயிரம்
மூன்று + நூறு = முன் + நூறு = முந்நூறு
மூன்று + குறுணி = முன் + குறுணி = மு + குறுணி = முக்குறுணி
மூன்று + வராகன் = முன் + வராகன் = மு + வராகன் = முவ்வராகன்
மூன்று + அடி = மூன் + அடி = மூ + அடி = மூவடி
மூன்று + ஆண்டு = மூன் + ஆண்டு = மூ + ஆண்டு = மூவாண்டு
மூன்று + வட்டி = முன் + வட்டி = முவ்வட்டி

மூன்று என்பதன் முன்னர் எண்ணுப் பெயர், நிறைப்பெயர், பிற அளவுப்பெயர் மற்றும் பிறபெயர் ஆகியன புணர்ந்தன. உயிர் முதல்வர மூ என நெடிலாகவும் மெய்ம் முதல்வர மு எனக் குறிலாகவும் மூன்று ஆனது.

மூன்றன் உறுப்புஅழிவும் வந்தது ஆகும். (நன் : 190)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நான்கு

(பொது விதி முடிவுடன்) நான்கு எனும் எண்ணுப் பெயரின் னகர மெய் லகரமாகவும் றகரமாகவும் திரியும்.

நான்கு – நான், நால், நாள்
எ.கா - நான்கு + பத்து = நான் + பத்து = நாற்பது
நான்கு + ஆயிரம் = நான் + ஆயிரம் = நால் + ஆயிரம் = நாலாயிரம்
நான்கு + கழஞ்சு = நான் + கழஞ்சு = நாற்கழஞ்சு
நான்கு + உழக்கு = நான் + உழக்கு = நால் + உழக்கு = நாலுழக்கு
நான்கு + அடி = நான் + அடி = நால் + அடி = நாலடி
நான்கு + மணி = நான் + மணி = நான்மணி
நான்கு + வகை = நான் + வகை = நால்வகை

மெல்லெழுத்து வந்து புணருமிடத்து நான்கின் மெய்திரியாது நின்றது. எனவே மெல்லெழுத்துவரின் திரியாது எனக் கொள்ளலாம். நான்கின் முன்னர் எண்ணுப்பெயர் முதலியன புணர்ந்தமையை

மேற்குறித்த எடுத்துக் காட்டு மூலம் அறியலாம். உயிரும் இடையினமும், வருமிடத்து நான்கு என்பது நால் என்றும், வல்லெழுத்து

வருமிடத்து நான் என்றும் திரிவதைக் காணலாம்.

நான்கண் மெய்யே வறஆ கும்மே (நன் : 191)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஐந்து

(பொதுவிதி முடிவுடன்) ஐந்து எனும் எண்ணுப் பெயரின் நகரம் வருமொழி முதலில் உள்ள மெய்யாகத் திரியும். அது வருமொழி முதலில் உள்ள வல்லினத்திற்கு இனமெல்லினமாகத் திரியும். நகரம் கெடும். அடைவது என்பது வருமொழி முதலாக வருவது ஆகும்.

ஐந்து – ஐந் - ஐ + மெலி - ஐ

எ.கா – ஐந்து + மூன்று = ஐந் + மூன்று = ஐம்மூன்று

ஐந்து + கழஞ்சு = ஐந் + கழஞ்சு = ஐங்கழஞ்சு

ஐந்து + ஆழாக்கு = ஐந் + ஆழாக்கு = ஐயாழாக்கு

ஐந்து + ஆறு = ஐந் + ஆறு = ஐ + ஆறு = ஐயாறு

ஐந்து + வழி = ஐந் + வழி = ஐ + வழி = ஐவழி

இங்கு நகரம் வருமொழி முதலாகத் திரிதல், வருமொழி இனமாகத் திரிதல், கெடுதல் ஆகிய விகாரங்களை அடைந்தது. ஐந்தன் முன்னர் எண்ணுப்பெயர் முதலியன புணர்ந்தன. மேற்கண்ட சான்றுகளிலிருந்து ஐந்து என்பது மெல்லினம் வந்து புணருங்கால் மெல்லினமாகவும் வல்லினம் புணருங்கால் வல்லினத்திற்கு இன மெல்லினமாகவும் திரிந்து உயிரும் இடையினமும் வந்து புணருங்கால் கெட்டும் விகாரமடையும்.

ஐந்தன்ஒற்று அடைவதும் இனமும் கெடும் (நன் : 192)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எட்டு

(பொதுவிதி முடிவுடன்) எட்டு எனும் எண்ணின் டகரமெய் ணகர மெய்யாகத் திரியும்.

எட்டு – எட் - எண்

எ.கா – எட்டு + இரண்டு = எட் + இரண்டு = எண் + இரண்டு = எண்ணிரண்டு

எட்டு + கழஞ்சு = எட் + கழஞ்சு = எண் + கழஞ்சு = எண்கழஞ்சு

எட்டு + நாழி = எட் + நாழி = எண் + நாழி = எண்ணாழி

எட்டு + வடை = எட் + வடை = எண் + வடை = எண்வடை

இங்கு எட்டன் முன்னர் எண்ணுப்பெயர் முதலியன புணர்ந்துள்ளன.

எட்டன் உடம்பு ணவ்வாகும் என்ப (நன் : 193)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம்

ஒன்பது எனும் எண்ணுப்பெயருடன் பத்து, நூறு ஆகிய எண்ணுப் பெயர்கள் புணரும் அவ்வமயம், பத்து எனும் பெயர் நூறு எனவும், நூறு எனும் பெயர் ஆயிரம் எனவும் மாறும். ஒன்பது எனும்

பெயருக்கு முன்னே தகர மெய் வந்து, பது என்பது கெடும். ஒன்பதிலுள்ள னகர மெய், பத்து வருமொழியாக வருமிடத்து ணகரமாகவும் நூறு வருமொழியாக வருமிடத்து ளகரமாகவும் திரியும்.

ஒன்பது + பத்து = ஒன்பது நூறு = த்ஒன்பது + நூறு = த்ஒன் + நூறு = த்ஒண் + நூறு
= தொண்ணூறு

ஒன்பது + நூறு = ஒன்பது + ஆயிரம் = த்ஒன்பது + ஆயிரம் = த்ஒன் + ஆயிரம் = த்ஒண் + ஆயிரம் = த்ஒள் + ஆயிரம் = தொள்ளாயிரம்

ப∴து என்பது பத்து ஆகும். உயிர் வருமொழியாக வருவதால் ப∴து என நூற்பா குறிப்பிடுகின்றது.

ஒன்பானொடு பத்தும் நூறும் ஒன்றின்
முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு
தகரம் நிறீஇப் ப∴துஅகற்றி னவ்வை
நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே (நன் : 194)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எண்ணுப்பெயர் முன் பத்து

ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாக உள்ள எண்ணுப் பெயர்களுக்கு முன்னர்ப் பத்து எண்ணுப் பெயர் புணருமிடத்து பத்து என்பதன் இடையிலுள்ள தகரமெய் கெடுதலும் தகரமெய் ஆய்தமாகத் திரிதலும் ஆகும். பத்து என்பது பது, ப∴து எனவும் குறிப்பிடப்படும்.

எ.கா – ஒன்று + பத்து = ஒருவது, ஒருப∴து
இரண்டு + பத்து = இருபது, இருப∴து
மூன்று + பத்து = முப்பது, முப்ப∴து
நான்கு + பத்து = நாற்பது, நாற்ப∴து
ஐந்து + பத்து = ஐம்பது, ஐம்ப∴து
ஆறு + பத்து = அறுப∴து
ஏழு + பத்து = எழுபது, எழுப∴து
எட்டு + பத்து = எண்பது, எண்ப∴து

மேற்குறித்த இருவிதிகளையும் ஒரு சொல்லே ஏற்பதால் இது ஓர் உறழ்ச்சி (விகற்பம்) டிவாகும். நிலைமொழி எண்கள் ஒரு, இரு எனத் திரிவதற்கு முன்னர் இவ்விதிகள் கூறப்பட்டன. முதலிரு நான்காம் எண். முதலிலுள்ள ஒன்று முதலான எட்டு எண்கள் ஆகும்.

முதல்இரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
இடைஒற்று ஏகல் ஆய்தம் ஆகல்
எனஇரு விதியும் ஏற்கும் என்ப (நன் : 195)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ப.்.து முன் எண்ணுப்பெயர்.

ஒருப.்.து முதலிய எண்ணுப்பெயர்களுக்கு முன்னர் எண்ணுப் பெயரும் எண்ணுப்பெயரை அடுத்து வரும் பிற பெயர்களும் புணரும். அவை புணருமிடத்து, ப.்.து என்பதன் ஆய்தம் கெட்டு தகர மெய்வரும். ப.்.து என்பது பத்து ஆகும்.

எ.கா – ஒருப.்.து + இரண்டு = ஒருபத்து + இரண்டு = ஒருபத்திரண்டு

ஒருப.்.து + மூன்றுமணி = ஒருபத்து + மூன்றுமணி = ஒருபத்துமூன்றுமணி

இருப.்.து + நான்கு = இருபத்து + நான்கு = இருபத்துநான்கு

இருப.்.து + நான்குவீடு = இருபத்து + நான்குவீடு = இருபத்துநான்குவீடு

முப்ப.்.து + ஐந்து = முப்பத்து +ஐந்து = முப்பத்தைந்து

முப்ப.்.து + ஐந்துகனி = முப்பத்து + ஐந்துகனி = முப்பத்தைந்துகனி

நாற்ப.்.து + ஆறு = நாற்பத்து + ஆறு = நாற்பத்தாறு

நாற்ப.்.து + ஆறுசெடி = நாற்பத்து + ஆறுசெடி = நாற்பத்தாறுசெடி

ஐம்ப.்.து + ஏழு = ஐம்பத்து + ஏழு = ஐம்பத்தேழு

ஐம்ப.்.து + ஏழுதலை = ஐம்பத்து + ஏழுதலை = ஐம்பத்தேழுதலை

அறுப.்.து + எட்டு = அறுபத்து + எட்டு = அறுபத்தெட்டு

அறுப.்.து + எட்டுநாடு = அறுபத்து + எட்டுநாடு = அறுபத்தெட்டுநாடு

எழுப.்.து + ஒன்பது = எழுபத்து + ஒன்பது = எழுபத்தொன்பது

எழுப.்.து + ஒன்பதுநாள் = எழுபத்து + ஒன்பதுநாள் = எழுபத்தொன்பதுநாள்

எண்ப.்.து + ஒன்று = எண்பத்து + ஒன்று = எண்பத்தொன்று

எண்ப.்.து + ஒன்றுகுறள் = எண்பத்து + ஒன்றுகுறள் = எண்பத்தொன்றுகுறள்

ஒருப.்.து ஆதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
எண்ணும் அவைஊர் பிறவும் எய்தின்
ஆய்தம் அழியஆண்டு ஆகும் தவ்வே (நன் : 196)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பத்து, ஒன்பது

பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயருக்கு முன்னர் ஒன்றுமுதல் பத்து ஈறாக உள்ள எண்ணுப் பெயர்களும் ஆயிரம், கோடி எனும் எண்ணுப் பெயர்களும் நிறைப்பெயர். அளவுப் பெயர், மற்றும் பிற பெயர்களும் புணரும். அந்நிலையில் பத்து என்பதன் இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய்யாகிய துகரம் கெட்டு இன் அல்லது இற்றுச் சாரியைகளுள் பொருத்தமானது வரும். ஒன்பது எனும் பெயரும் அவ்வாறே ஆகும்.

ஒன்பதும் இன் அல்லது இற்று பெற்று வரும்.

பத்து என்பது பதின் (பத் + இன்), பதிற்று (பத் + இற்று) என வரும்.

ஒன்பது என்பது ஒன்பதின் (ஒன்பது + இன்), ஒன்பதிற்று (ஒன்பது + இற்று) என வரும்.

எ.கா – பத்து + ஒன்று = பத் + ஒன்று = பத் + இன் + ஒன்று = பதினொன்று

பத்து + பத்து = பத் + பத்து = பத் + இற்று + ஒன்று = பதிற்றொன்று

பத்து + பத்து = பத் + பத்து = பத் + இற்று + பத்து = பதிற்றுப்பத்து

பத்து + ஆயிரம் = பத் + ஆயிரம் = பத் + இன் + ஆயிரம் = பதினாயிரம்

பத்து + கோடி = பத் + கோடி = பத் + இற்று + கோடி = பதிற்றுக்கோடி

பத்து + கழஞ்சு = பத் + கழஞ்சு = பத் + இன் + கழஞ்சு = பதின்கழஞ்சு

பத்து + நாழி = பத் + நாழி = பத் + இன் + நாழி = பதினாழி

பத்து + மடங்கு = பத் + மடங்கு = பத் + இன் + மடங்கு = பதின்மடங்கு

ஒன்பது + ஆயிரம் = ஒன்பது + இன் + ஆயிரம் = ஒன்பதினாயிரம்

ஒன்பது + கலம் = ஒன்பது + இற்று + கலம் = ஒன்பதிற்றுக்கலம்

ஒன்பது + மடங்கு = ஒன்பது + இன் + மடங்கு = ஒன்பதின்மடங்கு

ஒன்பதுமுதல் ஈரைந்து ஆயிரம்கோடி

எண்நிறை அளவும் பிறவரின் பத்தின்

ஈற்றுஉயிர் மெய்கெடுத்து இன்னும்இற்றும்

ஏற்பது ஏற்கும் ஒன்பதும் இனைத்தே (நன் : 197)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

பத்து முன் இரண்டு

பத்து என்பதற்கு முன்னர் இரண்டு எனும் பெயர் புணருமிடத்துப் பத்தின் ஈற்று உயிர்மெய்யாகிய துகரம் கெட்டுத் தகரமெய் னகரமெய்யாகத் திரியும்.

பத்து என்பது பத் - பன் என வரும்.

எ.கா - பத்து + இரண்டு = பத் + இரண்டு = பன் + இரண்டு = பன்னிரண்டு

இரண்டு முன்வரின் பத்தின்ஈற்று உயிர்மெய்

காந்திட ஒற்றுள ஆகும் என்ப (நன் : 198)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எண்கள் இரட்டித்தல்

ஒன்பது அல்லாத ஒன்று முதல் பத்து ஈறாகிய ஒன்பது எண்ணுப் பெயர்களும் தமக்கு முன்னர்த் தாம் வந்து புணருமிடத்து (இரட்டிக்குமிடத்து) நிலைமொழி எண்ணின் முதலெழுத்து அல்லாத எழுத்துக்கள் யாவும் கெடும். பின்னர் வருமொழி உயிராயின் வகரமும் மெய்யாயின் புணரும் மெய்யும் மிகும்.

எ.கா – ஒன்று + ஒன்று = ஒ + ஒன்று = ஒ + வ் + ஒன்று = ஒவ்வொன்று

இரண்டு + இரண்டு = இ + இரண்டு = இ + வ் + இரண்டு = இவ்விரண்டு

மூன்று + மூன்று = மூ + மூன்று = மு + ம் + மூன்று = மும்மூன்று

நான்கு + நான்கு = ந + நான்கு = ந + ந் + நான்கு = நந்நான்கு

ஐந்து + ஐந்து = ஐ + ஐந்து = ஐ + வ் + ஐந்து = ஐவைந்து

ஆறு + ஆறு = அ + ஆறு = அ + வ் + ஆறு = அவ்வாறு

ஏழு + ஏழு = எ + ஏழு = எ + வ் + ஏழு = எவ்வேழு

எட்டு + எட்டு = எ + எட்டு = எ + வ் + எட்டு = எவ்வெட்டு

பத்து + பத்து = ப + பத்து = ப + ப் + பத்து = பப்பத்து

மூன்று, நான்கு, ஆறு, ஏழு ஆகியவற்றின் முதலெழுத்துக்கள் குறுகி வரும்.

ஒன்பது ஒழித்தஎண் ஒன்பதும் இரட்டின்
முன்னதின் முன்அல ஓட உயிர்வரின்
வவ்வும் மெய்வரின் வந்ததும் மிகல்நெறி (நன் : 199)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஊகார ஈற்றுச் சிறப்பு விதி

பூ என்னும் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்னர் வந்து புணரும் வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லின எழுத்து மிகும்.

எ.கா – பூ + கொடி = பூங்கொடி, பூ + செடி = பூஞ்செடி
பூ + தோட்டம் = பூந்தோட்டம் , பூ + பொழில் = பூம்பொழில்

பூக்கொடி, பூச்செடி, பூத்தோட்டம், பூப்பெட்டி என வல்லினம் மிகுதல் பொதுவிதியாகும் என்பது அறியத் தக்கது.

பூப்பெயர் முன்இன மென்மையும் தோன்றும் (நன் : 200)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஏகார. ஓகார ஈற்றுச் சிறப்பு விதிகள்

ஏகார, ஓகார இடைச்சொற்களுக்கு முன்னர் வல்லெழுத்து வந்தால் இயல்பாகப் புணரும்.

எ.கா – அவனே + கண்டான் = அவனே கண்டான்
அவனோ + தந்தான் = அவனோ தந்தான்

இடைச்சொல் ஏஓ முன்வரின் இயல்பே (நன் : 201)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஐகார ஈற்றுச் சிறப்பு விதிகள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இறுதி (ஐ) கெட்டு, அம் சாரியை பெறும் ஐகார ஈற்றுச் சொற்களும் உள்ளன. அவற்றை சான்றுகாட்டி விளக்கலாம்.

எ.கா - தாழை + பூ = தாழ் + அம் + பூ = தாழம்பூ
எலுமிச்சை + பழம் = எழுமிச்ச + அம் + பழம் = எலுமிச்சம்பழம்
வழுதுணை + காய் = வழுதுண் + அம் + காய் = வழுதுணங்காய்

இவற்றில் இறுதி கெட்டு அம்சாரியை பெற்று வந்துள்ளன. இறுதி கெடாமலும் அம் சாரியை பெறாமலும் புணரும் சொற்களும் உண்டு என்பது பொது விதி.

எ.கா - முல்லை + பூ = முல்லைப்பூ, தாமரை + கொடி = தாமரைக்கொடி

வேற்றுமை ஆயினும் ஐகான் இறுமொழி
ஈற்றுஅழி வோடும் அம்ஏற்பவும் உள்ளே (நன் : 202)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

பனை

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் பனை எனும் மரப்பெயருக்கு முன்னர், கொடி என்பது புணருமிடத்துக் ககரம் மிகும். வல்லெழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் புணருமிடத்துப் பனை எனும் சொல்லில் ஐகாரம் கெட்டு அம்சாரியை வரும். திரள் எனும் சொல் புணருமிடத்துத் தகரமெய்

வருதலும் பனை எனும் சொல்லில் ஐகாரம் கெட்டு அம் சாரியை வருதலுமாக உறழும். அட்டு என்பது புணருமிடத்துப் பனை எனும் சொல்லின் ஐகாரம் கெட்டு அட்டு என்பதன் அகரம் ஆகாரமாகி நீளும்.

எ.கா – பனை + கொடி = பனைக்கொடி

பனை + காய் = பன் + அம் + காய் = பனம் + காய் = பனங்காய்

பனை + பழம் = பன் + அம் + பழம் = பனம்பழம்

பனை + திரள் = பன் + அம் + திரள் = பனந்திரள்

பனை + அட்டு = பன் + ஆட்டு = பனாட்டு

பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்
ஐபோய் அம்முன் திரள்வரின் உறழ்வும்
அட்டுஉறின் ஐகெட்டுஅ நீள்வும்ஆம் வேற்றுமை (நன் : 203)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

<u>உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று</u>